

дѣе римъ-папа (755 год.). Съ това владовиште се турило начало на една Църковна или Папска областъ, (теократическо царство, въ което и двѣ тѣ власти, свѣтовната и духовната са съединени въ рѣцѣ тѣ на духовенството).

Франкская държава. Отъ германски ти народи, што се заселили въ Галия, най-силни били Франкити. Тия варвари, които били едри и много яки, едвамъ прикрити съ звѣрска кожа, обрѣжени съ голѣма сѣкира и съ дългъ штитъ, штомъ се появявали правили да потреперать отъ страхъ туземни ти жители. Тии се дѣлили на различни племена, които ги прѣдвождали особни конунги. Надъ повече то Франки владаль родъ тѣ на Меровингити, които се распознавали по дългата си коса, която никога не стригали. На крайтъ на V вѣкъ въ тоя родъ се прочуль Хлодвигъ, много хитръ и иъргавъ конунгъ; той туриль основа на силната Франска държава.

Алеманити владѣли тогава срѣдното течение на Рейнъ. Хлодвигъ ги покориль подъ Франкити слѣдъ побѣдата при Цюлнихъ, близо при Ахенъ (496 г.). Тоя бой е прочутъ по сетнини ти си. Хлодвигъ та жена Клотилда кнегиня бургундска била христянка, и отколѣ придумвала мъжъ тѣ си да остави язичество то. Нъ Хлодвигъ не бързаль. Приказовать, че въ бойтъ при Цюлнихъ, когато неприятелите ти зели да надвивать, Хлодвигъ извикаль съ голѣмъ гласъ, че ште се покрѣсти, ако надвие; въ войската му имало много гало-римски съштеземни христяне, тии като чули, че се обрича кральтъ да се покрѣсти, ако надвие, насърдчили се и помогнали та надвилъ. Слѣдъ това Хлодвигъ съ голѣма слава се покрѣстиль въ Реймсъ заедно съ дружина та си. При това, когато владика та го училь на вѣрата и му приказоваль за мъки ти Спасителиви, Хлодвигъ се начумериль и извикаль: »Да бѣхъ азъ тамъ съ мои ти Франки, штѣхъ да отмѣстя люто за него.«